ipsius prexit. Vide benignitatez dñi. plus dedit za
cheo q̃ ipse desiderasset. qꝛ dedit illi seipsũ. qđ ipse
ausus petere nõ fuisset. Vide etiã vtutẽ orõnis qꝛ
desideriũ magna vox ⁊ magna oratio ẽ. Et ideo di-
cit ꝓpheta. Desideriũ pauperũ exaudiuit dñs. Et
alibi ad moysen. Quid clamas ad me. cũ ipẽ oẽ ta
ceret ꝫ corde loq̃retur. Conspice ergo dñm et disci
pulos cũ illis peccatoribꝰ comedẽtes et familiariter
ac domestice conuersantes. vt eos ad se traheret
In egressu vero iericho. duos cecos secus viam se
dentes et clamantes sanauit.

¶ Qꝛ dominꝰ rediyt in bethaniã vbi maria vnxit
caput eius.

Porro ante sex dies pasche reuersus est domi
nus ihs bethaniã scz sabbato añ ramos pal
maꝝ. q̃ dies sextꝰ eãt ãte pascha si numeremꝰ ⁊ ip
sũ diẽ pasche cũ q̃tuor intꝑositis. q̃ scz bethania est
ꝓpe ihrlm ad duo miliaria ⁊ erat ĩ domo symonis
q̃ fuit leprosus ⁊ a dño sanatꝰ. ꝫ tñ adhuc p̃stinũ
nomẽ manebat sicut dicit̃ adhuc matheꝰ publica-
nus. multiqꝫ iudeoꝝ venerũt illuc qꝛ ꝯuenerãt ad
diẽ festũ nõ ꝓpt̃ ihm tãtũ. ꝫ vt viderẽt lazaꝝ. Co
gitauerũt erga p̃ncipes vt lazaꝝ int̃ficerẽt. fece-
rat autẽ ei cenã ⁊ martha mĩstrabat ⁊ lazarus vnꝰ
erat discũbentiũ. Qui (vt Augustinꝰ dicit) de vbis
dñi cõuiuis ĩterrogãtibꝰ loca penaꝝ ⁊ sedes ĩferni

diligēti narratu īdicauit. Et ita īferi lōgis tpib⁹
ignorati tādē ꝓditorē īuenerūt. Maria g° aperuit
alabastrū vas marmoreū vngēti p̄ciosi et effūde
bat vnguētū sup caput ihesu. ⁊ etiā vnxit pedes
ei⁹ ⁊ extersit capill' suis ⁊ cetera. Et qd alia vice fe
cit i eadē domo ex ꝯtritōe scz qn̄ ꝯuersa ē ⁊ peccata
multa ei dimissa sūt eo ꝙ multū dilexit. nūc facit
ex dilectione. Diligebat em̄ ihesū sup oīa. et de ob
sequēdo eidē nō poterat satiari. In memoriā eiusdē
rei i eodē sabbato dn̄s papa debet erogaē paupib⁹
hi em̄ sūt pedes domini sedētis in celo ⁊ adhuc am
bulantis in terra. cuius largitōnis occupatōne ea
dem die nō ingredit̄ ad aliquā ecclesiam. cū ceteris
diebus xl. stationez faciat de celebrando missam.
Indignabat̄ autē et murmurabat iudas schario
thes. q̄si de ꝑdito vngēto. qꝛ fur erat ⁊ loculos do
mini habēs. vxori ⁊ filijs dabat q̄ furabat̄. Sed
dn̄s ꝑ maria respōdit ⁊ eam more solito defendit.
nihilominus tn̄ et iudas indignatus remāsit. ⁊ iu
de ꝓditoris causam et occasionē assūpsit. Et feria
quarta sequēti dn̄m ihesū ꝑ xxx. argenteis vendi
dit. Cōspice g° eū cenātē i domo symois leprosi cū
ill' amicis suis. qꝛ forte cōsanguinei vel multū do
mestici eiusdē symonis erāt. ⁊ cōuersantem cū eis
paucis diebus scz vsqꝫ ad passionē suam. ꝫ ampli
us i domo lazari. Domus nāqꝫ ip̄ius ⁊ sororis ei⁹

erat sibi refugiū speciale vbi comedebat ⁊ dormie
bat cū discipulis suis. Ibi ⁊ mater eius cū sorori-
bus suis quiescebat inde nullatenꝰ recedendo. Cō
spice bene ipsam dñam. qꝛ erat timore ꝑterrita de
dilectissimo filio suo nec se ꝓptēa ab illo sepabat.
Et cū dñs defendēs magdalenā a murmure ꝓdito
ris diceret. mittēs hoc vngentū ī caput meū ad se
peliendū me fecit. An nō credis ꝙ huiꝰ vbi gladi
us matris animā ꝑtransiret? Quid enim de morte
sua poterat expressius dicē? Similiter ⁊ alij oms
erāt ꝑterriti ⁊ anxijs cogitationibꝰ pleni. colloquē
tes ad inuicē vnus cū altero hincinde more illoruz
qui habent dura et aduersa tractare. tūc cōpatere
ipsis ⁊ nūc libenter cū eis cōuerseris.

De maledictione ficus et festo palmarum.

Frequētabantur mysteria. implebant̄ scrip
ture ꝑ dominū ihesum instante tpe quo vo-
lebat remediū mūdo cōferre ꝑ ꝓprij corporis passio
nē. Igitur die sequēti sūmo mane scilicet die dm̄-
ca ꝑauit se ad eūdū iherusalem nouo et incōsueto
modo. sed sicut fuerat ꝓphetatū. Cūqꝫ ꝑgere vel-
let mater pio affectu retrahebat eum. similiter et
discipulis ⁊ alijs videbatur ītolerabile ꝙ illuc iret
et vt poterant retrahebant eum. O deus quomo
do diligebant eū. et quomodo erat ipsis amaꝝ q̄c
quid lederet ipsum. Ipse vero aliter disposuerat.